

บทา
สำนักพิมพ์

Thriller
Horror

ทางผี ผ่าน

T-JUNCTION

วิญญาณยังคงวนเวียน
หมุนผ่านแปรเปลี่ยน
ในโลกของความตาย

กริช อาคม

ในเครือ บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด

โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย
สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

ทางผีผ่าน

กรีซอาคม

พิมพ์ครั้งแรก 2557

เลขมาตรฐานสากล ISBN : 978-616-301-288-3

ราคา 180 บาท

ดำเนินการจัดพิมพ์โดย : นานาสานักพิมพ์ ในเครือ บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด
เลขที่ 59/280 ถ.คุ้มเกล้า 11 แขวงลำผักชี
เขตหนองจอก กรุงเทพฯ 10530

บรรณาธิการบริหาร : ธรรมธิ วีระสุรีย์

บรรณาธิการเล่ม : ปุริษา ตาสาโรจน์

กองบรรณาธิการ : ธัญญารัตน์ อุดมเดชถาวร

เลขากองบรรณาธิการ : อรทัย ดีสวัสดิ์

พิสูจน์อักษร : ร.จินรดา

เจ้าของ : บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด กรรมการผู้จัดการ : ดราวุฒิ เภษย์ ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด : บุญนันท์ ทักนิณามันชิต ผ่ายการตลาด : ชิตพล จันสด ศิลปกรรม : Tarot Team
จัดพิมพ์โดย : บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด เลขที่ 37/145 รามคำแหง 98 แขวง/เขต สะพานสูง กรุงเทพฯ 10240 โทรศัพท์ 02-729-3537 โทรสาร 02-729-3537 ต่อ 108 พิมพ์ที่ : บริษัท เอส.เค.เอส อินเตอร์พริ้นต์ จำกัด โทรศัพท์ 02-812-0597

จัดจำหน่าย : บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด
เลขที่ 37/145 รามคำแหง 98
แขวง/เขต สะพานสูง กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 02-729-3537

- หนังสือชุด Thriller Horror โดยสำนักพิมพ์นานา เป็นเรื่องราวเขย่าขวัญ สืบสวนสอบสวน ดังนั้นเนื้อหาบางส่วนอาจไม่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน แต่กระนั้นกองบรรณาธิการได้คัดสรรคุณภาพและเนื้อหาสาระของต้นฉบับแล้ว ว่างานเขียนเหล่านั้นนอกจากให้ความบันเทิง ยังเน้นถึงการให้ประโยชน์ด้านความรู้และความคิดอีกด้วย ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำ

ทางผ่าน

ตัวอย่าง

กริชาคม

วิทยาที่ยังคงวนเวียน หมุนผ่านแปรเปลี่ยน ในโลกความตาย

ตัวอย่าง

คำนำสำนักพิมพ์

มนุษย์เรานั้น มีความเชื่อแตกต่างกันออกไป ในเรื่องผีสิง เทวดา นางไม้ หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ บ้างเชื่อก็อ้างจนหัวปักหัวปำ บ้างไม่เชื่อแต่ก็ไม่ได้ลบหลู่ อยู่ในโลกของใครโลกของมัน แต่มีอีกประเภทหนึ่งที่ไม่เชื่อแล้วลบหลู่ ทำหาย สุดท้ายจะด้วยเหตุอันใด คนเหล่านั้นมักจะพบกับเรื่องร้าย ๆ ที่ทำให้ชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงไป

“ทางผีผ่าน” หรือ ทางสามแพร่ง เป็นเส้นทางที่ใครต่อใคร ต่างพูดต่อ ๆ กันมาว่า ไม่ดี ‘นั่นมันทางสามแพร่ง ปลูกบ้านตรงนี้ไม่ดีแน่’ ‘นั่นมันทางสามแพร่ง ตั้งร้านตรงนี้ไม่ดีแน่’ ผู้ที่มีความเชื่อในเรื่องราวลึกลับนี้ ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกัน เพราะเชื่อว่า ทางสามแพร่งนี้ มีวิญญาณมาสิงสถิตอยู่มากมาย

หากเชื่อในความดีและยึดมั่นที่จะทำในสิ่งที่ดี ๆ แล้ว ความดีย่อมคุ้มครองตัวให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายประการ

โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

นานาสำนักรพิมพ์

A dark, atmospheric photograph of a forest. The scene is dimly lit, with light filtering through the dense canopy of trees, creating a misty or ethereal quality. In the foreground, a road or path curves through the lower part of the frame. The overall mood is mysterious and serene.

ຕົວຂ່າວ

ตัวอย่าง

นาตา
สำนักพิมพ์

ติดตามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

www.facebook.com/horrornana

ที่ดินกว้างขนาดเกือบสี่ร้อยตารางวาแห่งนั้นถูกใจนริศเป็นอย่างมาก หลังจากที่เขาตระเวนหาซื้อที่ดินสำหรับปลูกบ้านเพื่อจะได้อาศัยอยู่เป็นครอบครัวกับ วาริ ภรรยาสาวที่เพิ่งจะแต่งงานกันเมื่อต้นปีมาหลายทีแล้ว แต่ก็ยังหาที่ถูกใจไม่เจอและถึงจะเจอก็มีราคาแพงเกินกว่าที่เขาจะตัดสินใจซื้อได้

วันที่เห็นป้ายประกาศขาย เขาก็รีบจอดรถลงไปสำรวจดูก่อนจะรีบโทรติดต่อกับเจ้าของที่ดินในทันที เพื่อสอบถามราคาให้แน่นอนอีกครั้งว่าเจ้าของที่ดินจะขายในราคาที่ติดประกาศเอาไว้หรือเปล่าและก็ได้รับคำยืนยันว่าทางเจ้าของที่ดินยินดีจะขายให้ในราคานั้นจริง ๆ

นริศตัดสินใจที่จะซื้อที่ดินผืนนั้นโดยไม่ลังเลอะไรเพราะเห็นว่าราคาถูกมากกว่าที่ดินอื่นที่เขาไปดูหลายเท่าทีเดียว และที่ดินก็อยู่ในทำเลที่การคมนาคมสะดวกสบายทั้งทางบกทางน้ำ แม้จะอยู่ถนนเส้นในที่มีรถวิ่งไปด้วยเรือกสวน แต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหาอะไร เพราะเขาเองก็ชื่นชอบที่จะอยู่ท่ามกลางกลิ่นไอของ

ธรรมชาติอยู่แล้ว

เขานัดพบกับเจ้าของที่และนัดวันไปโอนที่ดินกันเรียบร้อยแล้วติดต่อหาผู้รับเหมาทำการออกแบบบ้านเพื่อสร้างทันที

และวันนี้เขาได้พาภรรยาสาวเดินทางมาดูที่ เพื่อจะได้ให้เธอตั้งใจที่กำลังจะได้มีบ้านอยู่เป็นส่วนตัวหลังจากที่ต้องอาศัยอยู่ร่วมกับพ่อแม่ของเธอ

ทางผู้รับเหมากำลังเดินทางมาพบเขา เพื่อตกลงเรื่องรายละเอียดกันให้แน่นอนอีกครั้ง การก่อสร้างถึงจะเริ่มต้น

เมื่อเขาขับรถพาภรรยาสาวมาถึงที่หมาย วารีกก็เปิดประตูลงมายืนมองที่ดินผืนนั้นเหมือนกำลังครุ่นคิดอะไรอยู่ในใจ กระทั่งนริศตามลงมาสมทบและมองดูที่ดินผืนนั้นพร้อมรอยยิ้มสุขใจก่อนถามวารีว่า

“คุณชอบไหมจ๊ะวา”

หญิงสาวหันมาสบตาสามีหนุ่มที่ใบหน้ายังเบือนยิ้มอยู่ ครู่หนึ่งถามว่า

“คะ แต่คุณไม่รู้สิยังง้างหรือคะ”

“ยังง้างหรือจ๊ะ”

“ก็ที่ดินผืนนั้นะสิคะ วาวามันแปลก ๆ นะคะ”

“แปลกยังไง”

วารีนั่งไปนิดหนึ่งจึงเอ่ย

“วาว่าราคามันถูกเกินไปสำหรับที่ดินย่านนี้”

“เจ้าของที่เขาบอกว่าเขาไม่ต้องการเอากำไรมากมายอะไร แต่ขอให้มีคนมาซื้อเขาก็พอใจแล้ว”

“เขาประกาศขายที่ดินผืนนี้มานานเท่าไรแล้วคะ”

“เห็นว่าประมาณห้าปีกว่าแล้วละ”

“เขาขายราคาเดิมด้วยหรือเปล่าคะ”

“ไม่นะ แรก ๆ เขาตั้งราคาเอาไว้สูงพอสมควร แต่ก็ไม่มีใครมาซื้อสักที

เขาก็เลยปรับราคาใหม่จนผมมาเจอนี้แหละ”

“ระยะเวลานานขนาดนั้นทำไมถึงไม่มีใครมาซื้อก่อนเราละคะนริศ ทั้งที่เจ้าของที่ก็ขายแบบยอมขาดทุนซะด้วยซ้ำไป”

วารีตั้งข้อสงสัย

แต่นริศก็ไม่ได้เอะใจอะไร เพราะเขากำลังตั้งใจที่สามารถเป็นเจ้าของที่สวยราคาถูกเหมือนถูกหวยรางวัลที่หนึ่งก็ไม่ปาน

“บางทีมันอาจจะไม่เข้าตาคนอื่นก็ได้นะ เขาก็เลยไม่ซื้อ หรือไม่นั้นก็ยังไม่มีใครมาเจอที่ดินผืนนี้ แต่เรามาเจอก่อนก็เลยเป็นโอกาสที่เราจะได้เป็นเจ้าของ”

“แต่ว่ารู้สึกว่ามันน่าจะมีอะไรที่เจ้าของที่เขาปิดเอาไว้แหละคะ”

“ผมไม่เห็นว่าเขาจะต้องปิดอะไรเรานี่จะว่า ตอนที่ผมไปติดต่อขอซื้อที่ดินกับเขาก็ให้การต้อนรับผมเป็นอย่างดี แล้วเขายังบอกด้วยว่าผมเป็นคนโชคดีมากที่ได้เป็นเจ้าของที่ดินผืนนี้”

“แต่ว่า”

“วารีจะคุณอย่าคิดอะไรเลยนะ ที่ดินผืนนี้ผมว่าเหมาะที่เราจะสร้างครอบครัวกันแล้วละและมันก็ไม่ได้ง่าย ๆ หรือกะที่จะอยู่ในทำเลที่ร่มรื่นอย่างนี้”

นริศพูดตัดบทขึ้นซะก่อนที่วารีจะทันพูดในสิ่งที่เธอเป็นกังวลอยู่ในใจ เธอจึงต้องพยักหน้าอย่างคล้อยตามเขาในที่สุด

ขณะนั้นผู้รับเหมาก็มาถึงพร้อมด้วยแบบแปลนสร้างบ้าน ซึ่งนริศเห็นแล้วก็รู้สึกพอใจมากกับการออกแบบของผู้รับเหมา

“ถ้าคุณนริศยังไม่พอใจอยากให้ลดหรือเพิ่มตรงไหนก็บอกได้เลยนะครับ ผมจะได้กลับไปให้แผนกเขียนแบบเขาเปลี่ยนให้”

ผู้รับเหมาวัยประมาณห้าสิบพูดอย่างเป็นกันเอง

นริศพยักหน้ารับแล้วหันไปทางภรรยาถามความเห็นพร้อมรอยยิ้ม

“วาชอบแบบบ้านที่คุณประชาเอามาให้ดูไหม”

วารีมองแบบบ้านแล้วก็เงยหน้าบอกสามีหนุ่ม

“คะ วายังไงก็ได้”

“นั่นตกลงให้ช่างเขาจัดการสร้างตามแบบนี้เลยนะ”

“คะ”

นริศหันไปทางผู้รับเหมา ในขณะที่วารีเดินแยกออกไปอีกทางหนึ่งเหมือนต้องการจะสำรวจพื้นที่โดยรอบของที่ดินผืนนั้น

“ตกลงผมเอาตามที่คุณประชาออกแบบนี้แหละครับ ไม่ต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไรกันอีกแล้ว”

“ผมดีใจที่คุณนริศกับคุณวารีชอบแบบบ้านที่ทางบริษัทเราออกแบบให้”

“แล้วจะลงมือสร้างกันเมื่อไหร่ครับ”

“ผมคิดว่าวันเสาร์นี้จะเริ่มลงมือปรับพื้นที่เพื่อขึ้นเสาเอก”

“ก็ดีครับ ส่วนเรื่องค่าปลุกสร้างผมจะโอนเงินก้อนแรกตามสัญญาเข้าบริษัทในวันศุกร์นี้เลยเช่นกัน”

“ขอบคุณครับ”

นริศพยักหน้าพร้อมรอยยิ้ม

ผู้รับเหมาถามเพื่อให้ชายหนุ่มยืนยันเป็นครั้งสุดท้าย

“เป็นอันว่าทุกอย่างลงตัวหมดแล้วนะครับ”

“ครับ”

“อย่างนั้นผมขอตัวกลับก่อนล่ะครับ จะได้ไปตระเตรียมงานและคนงานให้พร้อมที่จะมาสร้างบ้านให้คุณ”

“เชิญตามสบายเลยครับ”

ผู้รับเหมาเดินกลับไปขึ้นรถและขับออกไปแล้ว นริศจึงหันมองทางภรรยา สาวที่ยืนนั่งเหม่อมองอะไรอยู่

เขาเดินเข้าไปหาและมองอย่างครุ่นคิดก่อนเรียกเบา ๆ

“วา”

ร่างบอบบางของภรรยาสาวมีอาการไหวเอนนิดหนึ่ง ก่อนเหลียวหน้ามาหา นริศเห็นแวตตาของวาริแปลก ๆ จึงเอ่ยถามด้วยความสงสัย

“คุณคิดอะไรอยู่หรือ”

“เอ้อ...”

“พูดมาเถอะจ๊ะ”

วาริถอนใจหนัก ๆ

ขณะนั้นลมพัดมาวูบหนึ่ง ต้องกายของวาริจนรู้สึกเย็นสะท้านขึ้นมาอย่าง ประหลาด ทำให้เธอหน้าเสียวทันทีและหันมองไปรอบ ๆ อย่างรู้สึกไม่ปลอดภัย

“วา” นริศเรียกเสียงอ่อนโยน

“คุณแน่ใจหรือคะว่าจะปลุกบ้านอยู่ที่นี่จริง ๆ”

“แน่ใจสิครับ”

วาริพ่นลมหายใจแล้วเงยไป “ทำไมคุณถามผมอย่างนี้ล่ะ”

“วาบอตรง ๆ ว่าวาริรู้สึกยังไงชอบกลก็ไม่ว่า”

ภรรยาสาวพูดตามความรู้สึกในขณะนั้น ไม่ใช่เพราะไม่ชอบที่ดินที่นริศ ลงทุนซื้อเพื่อปลุกบ้าน

เธอยอมรับว่ามันเป็นที่ดินที่สวยงามและอยู่ในทำเลที่ดี เพียงแต่ความรู้สึก ลึก ๆ ที่เกิดขึ้นในหัวใจทำให้เธออดเป็นกังวลไม่ได้

มันบอกไม่ถูกว่าเพราะอะไรถึงได้รู้สึกเช่นนั้น ทั้งที่เธอควรจะได้ใจไปกับ สามี่หนุ่มด้วย ที่เขามีความตั้งใจที่จะสร้างบ้านให้เธออยู่อย่างมีความสุข

เมื่อวาริหนึ่งเงยไป นริศก็โอบไหล่และพูดปลอบพร้อมรอยยิ้ม

“คุณคงจะแปลกที่นั่นจะวาก็เลยรู้สึกไม่คุ้น เอาไว้ให้บ้านของเราสร้างเสร็จ และเราสองคนย้ายเข้ามาอยู่แล้ว คุณจะต้องรักบ้านของเราจนไม่อยากจะย้ายไปไหนทีเดียว”

“ขนาดนั้นเขียวหรือคะ”

“ฮือ...”

“แต่บรรยากาศมันแปลก ๆ ยิ่งโขงขอบกลนะคะนริศ”

“อยู่ในสวนอากาศมันก็เป็นแบบนี้แหละจ๊ะวา เย็นสบายกว่าอยู่ในเมืองที่
เต็มไปด้วยตึก ทำให้อากาศมีแต่ความร้อนอบอ้าว”

“วาคงจะดึงอะไรคุณไม่ได้แล้วใช่ไหมคะ”

“ผมต้องการให้คุณมีความสุขนะ ถึงได้เลือกที่ดินผืนนี้เป็นรังรักของเรา
เชื่อผมเถอะว่าคุณจะต้องรักบ้านและที่ดินผืนนี้ เมื่อคุณได้เข้ามาอยู่แล้วจริง ๆ”

“วาก็หวังให้เป็นอย่างที่คุณบอก”

วารีพูดแล้ว ๆ อย่างไม่มีข้อแย้งอะไรสามีอีกแล้ว

“เดี๋ยวเราแวะทานอะไรกันก่อนกลับบ้านนะ ผมเห็นตรงปากทางที่เราขับรถ
ผ่านมามีร้านอาหารอยู่หลายร้าน แล้วก็ร้านขายผลไม้ด้วย จะได้ซื้อไปฝากพ่อ
แม่คุณด้วย”

“ค่ะ”

วารีขานรับพร้อมรอยยิ้ม ก่อนจะเดินเคียงเขาไปขึ้นรถ

*****

“อะไรนะคะ คุณสองคนมาซื้อที่ดินตรงนั้นปลูกบ้านหรือคะ”

แม่ค้าผลไม้วัยประมาณสี่สิบกว่า ๆ ร้องสีหน้าตื่น ๆ เมื่อรู้จากนริศว่า
เขาได้ซื้อที่ดินตรงสามแยกเพื่อปลูกบ้าน

แล้วหล่อนก็หุบปากเงียบไม่พูดอะไรอีก ทำให้ นริศต้องเลิกคิ้วมองแม่ค้า
ผลไม้ด้วยความสงสัยแล้วก็ถามว่า

“ที่ดินตรงนั้นเป็นยังไงหรือครับ”

“เอ้อ...”

“ช่วยบอกให้เรารู้ด้วยเถอะค่ะ” วาริขอร้อง

แม่ค้าถอนใจหนัก ๆ บอกว่า

“ที่ดินผืนนั้นไม่มีใครเขาสนใจจะซื้อกันหรอกค่ะ แม้ทางเจ้าของที่จะขายในราคาที่ดีกว่าราคาประเมินหลายเท่าแล้วก็ตาม”

“แรก ๆ เขาบอกว่าตั้งราคาเอาไว้สูงเกินไป แต่ก็ขายไม่ได้ เขาก็เลยปรับราคาลงมา” นริศบอกเหมือนเป็นเรื่องธรรมดา

“ก็นั่นแหละค่ะ”

“เพราะอะไรล่ะครับ”

“คุณสองคนไม่ได้สังเกตตรงบริเวณนั้นหรือคะ”

“เอ...ยังไงหรือครับ”

นริศอยากรู้ วาริก็มองหน้าแม่ค้าอย่างใจคอไม่ค่อยดีนัก เพราะเธอเองเมื่อได้เห็นที่ดินผืนนั้นแล้วก็รู้สึกแปลก ๆ อยู่ตลอด ถึงตอนนี้ก็ยังคงมีความรู้สึกเช่นนั้นอยู่ แม่ค้าสาวมีอาการอึกอักและสีหน้าไม่ค่อยดีนัก ทำให้นริศอยากจะรู้เหลือเกินว่า เป็นเพราะอะไรแม่ค้าสาวคนนี้ถึงต้องทำหน้าที่ดินผืนนั้นมีอะไรที่ไม่ควรจะซื้อ

“ช่วยบอกให้ผมรู้ด้วยเถอะครับ”

“เอ้อ...ที่ดินผืนนั้นมันอยู่ตรงทางสามแพร่ง คนเขาถือกันค่ะ”

“ถือ...เอ๊ะ...ถืออะไรหรือครับ”

“มันไม่เหมาะที่จะปลูกบ้านอยู่อาศัยนะสิคะ”

นริศยันหัวคิ้ว แล้วพูดยิ้ม

“แต่ผมเห็นต่างจากนั้นว่ามันเหมาะที่จะปลูกบ้านอยู่อาศัย และบรรยากาศรอบ ๆ ก็ร่มรื่นเย็นสบายด้วย”

“ทางที่ดีคุณควรจะรีบขายที่ดินผืนนั้นให้เร็วที่สุด”

“ผมจะขายทำไมให้โง่ล่ะครับ ที่ดินราคาถูกแบบนี้หาซื้อกันง่าย ๆ ซะ
ที่ไหนล่ะ”

“เชื่อดิฉันเถอะค่ะคุณ ดิฉันหวังดีนะค่ะ”

“ขอบคุณครับ แต่ผมคงไม่คิดขายต่อให้ใครหรอก”

“ตกลงว่าคุณจะปลูกบ้านในที่ดินผืนนั้นจริง ๆ ใช่ไหมคะ” แม่ค้าผลไม้
ถามสีหน้าจริงจังและดูมีแววตาเป็นกังวลไม่น้อย

“ครับ ผมซื้อที่ดินผืนนั้นก็เพื่อจะปลูกบ้าน สร้างครอบครัวผมให้มีความสุข
อีกไม่นานผมกับภรรยาก็คงจะได้มาเป็นเพื่อนบ้านกับแม่ค้าด้วย”

“งั้นก็ตามใจคุณเถอะค่ะ ดิฉันไม่มีอะไรจะเตือนคุณอีกแล้ว”

นริศก็ไม่ได้รับอะไรละอ่อนอีก เขาจัดการจ่ายค่าผลไม้ที่ซื้อแล้วรีบจูงมือ
วาริกลับไปขึ้นรถและขับออกไปจากตรงนั้นทันที

วาริซึ่งยังสงสัยคำพูดของแม่ค้าผู้นั้นอยู่สุดที่จะเอ่ยปากออกมาไม่ได้

“วาริรู้สึกว่าแม่ค้าคนนั้นเขาเหมือนมีอะไรอยากจะบอกเรามากกว่านั้นนะค่ะ
หลังจากที่เขารู้ว่าเราซื้อที่ดินนั้นปลูกบ้าน เขาเห็นสีหน้าเขาตกใจไม่น้อย”

นริศหันมาสบตานิดหนึ่ง แล้วผู้ดยิ้มบาง ๆ ก่อนจะหันหน้ากลับไปมอง
ถนนแล้วพูดออกมาเหมือนจะรู้ความคิดของแม่ค้าสาว

“ผมว่าที่เขาทำหน้าตกใจก็เพราะไม่คิดว่าเราจะมาตัดหน้าซื้อที่ดินผืนนั้น
ไปก่อนนะสิ”

“ยังไงหรือคะ” วาริทำหน้างุน

ชายหนุ่มผู้ดยิ้ม คิดว่าเขารู้ทันเส่ห์ของแม่ค้าสาวว่าจะต้องเป็นอย่างที่เขาคิด

“แม่ค้าคนนั้นคงจะเป็นพวกนายหน้าหาคนมาซื้อที่ แต่ไม่ทันเพราะเราซื้อที่ดิน
ผืนนั้นได้ซะก่อน ก็เลยคิดที่จะใช้คำพูดให้เราเกิดกลัวขึ้นมา และรีบขายที่ดิน
ตามแม่ค้าคนนั้นต้องการ เธอจะได้พาคืนไปซื้อเอง”

“แต่ว่าว่าไม่น่าจะเป็นอย่างนั้นนะค่ะ ทำทางเขาเหมือนจะหวังดีกับเรา”

“เชื่อผมเถอะจ้ะว่า ที่ดินผืนนั้นสวยและก็อยู่ในทำเลที่ดีด้วย ใคร ๆ ได้เห็นก็ต้องอยากได้ด้วยกันทั้งนั้นแหละ”

“แล้วทำไมถึงไม่มีใครไปซื้อที่ดินผืนนั้นล่ะคะ ปล่อยให้เจ้าของที่เขาประกาศขายมาตั้งหลายปี จนต้องลดราคา”

“บางที่ที่ดินตรงนั้นมันอาจจะเป็นที่ดินของเราก็ได้นะจ๊ะ คนอื่นก็เลยไม่มีโอกาสได้ครอบครองเป็นเจ้าของ”

“แต่...”

“คุณบอกผมแล้วไงว่ายังไงก็ได้ แต่ตอนนี้คุณกลับลังเลอีกเมื่อได้ยินแม่ค้าผลไม้พูดเหมือนจะพูให้เรากลับ”

นริศพูดแย้งขึ้นมาก่อนที่วาริจะหันพูดจบ เธอก็เลยต้องนั่งเงยบอย่างไม่กล้าขัดอะไรสามินุ่มอีก

“วขอโทษค่ะ”

“ไม่เป็นไรหรอกครับ ผมไม่ได้โกรธว เพียงแค่อยากให้วรับรู้เอาไว้ว่าผมรักวมากและอยากใหวมีความสุขที่สุด”

“วเชื่อค่ะว่าคุณรักว และวก็รักคุณค่ะ”

“เราจะช่วยกันสร้างครอบครัวของเราให้มีความสุขบนที่ดินผืนนั้นด้วยกันนะครับว”

“ค่ะ”

วาริขานตอบพร้อมยิ้มอย่างเป็นสุข แม้ว่าลึก ๆ ในหัวใจของวารินั้นมีความกังวลเกิดขึ้นตั้งแต่ได้เหยียบย่างเข้าไปในที่ดินผืนนั้นแล้ว

ในเมื่อสามียื่นกรานที่จะปลุกบ้านอยู่ให้ได้ เธอก็ต้องยอมตามใจเขาเพราะรู้ว่านริศมีความปรารถนาดีต่อเธอ

ตอนนั้นเธอทำได้เพียงภาวนาขอให้ที่ดินผืนนั้น เป็นรังรักที่อยู่แล้วมีแต่ความสุขอย่างที่สามีคาดหวังด้วยเถิด...

“แกกลัวผีใช่ไหม”

“อ๊า...พูดทำไมเดี๋ยวมันก็โผล่มาหลอกเอาอีกเท่านั้น

นางพิศกันดำทั้งที่ใจเต้นรัวแรง

วินาทีนั้นก็มีเสียงกรีดร้องที่ดังมากจนสองสาวสะดุ้งเยือก
สุดตัว และยังไม่ทันจะคว้าผ้าห่มมาคลุมโปงก็ต้องหวีดร้อง
ด้วยความตกใจ

เมื่อมีร่างของผู้หญิงแก่ดวงตาตุ้ ผมยาวเลยบันเอว
ปรากฏขึ้นตรงมุมห้อง ทั้งที่ประตูห้องพังกก็ปิดลงกลอน
แน่นหนา ไม่มีใครสามารถเปิดเข้ามาได้

แต่ที่มันน่ากลัวจนแทบช็อกคือ ร่างของผู้หญิงแก่ขาทั้ง
สองข้างไม่ได้เหยียบอยู่บนพื้น หากแต่ลอยอยู่ในอากาศ
สูงประมาณหัวเข่า

แล้วหญิงแก่ก็กรีดเสียงหัวเราะแหลมเย็น สะท้านเข้าไป
ในความรู้สึกที่ตื่นกลัวของสองคนงานสาว

“อี...อี...อี...อี...อี...”

เท่านั้นยังไม่พอ หญิงแก่ยังถลึงตาจ้องมองมาอย่าง
เอาเรื่องก่อนที่จะค่อยๆ แลบลิ้นออกมาจนยาวเพื่อย

“ผะ ผะ ผะ ผี!”

ISBN 978-616-301-288-3

9 786163 012883

ราคา 180 บาท